

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ**Το «βαρέλι» δεν έχει πια ούτε νερό ούτε «πάτο»!**

«Τρία σε ένα» για άλλη μια φορά από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ)! Το ΥΠΕΝ έθεσε σε δημόσια διαβούλευση και συζητήθηκε 6-7 Μαρτίου στην Επιτροπή Εμπορίου της Βουλής το πολυνομοσχέδιο «μαμούθ», που ενσωματώνει ρυθμίσεις τριών τουλάχιστον Σχεδίων Νόμου με σημαντικότερες ρυθμίσεις για τα νερά, τα δάση, τη βιοποικιλότητα, τις ΑΠΕ, την ενεργειακή δημοκρατία, τα απορρίμματα, την χωροταξία και πολεοδομία, τα λατομεία και μεταλλεία και την ενέργεια. Αρνητικό αποκορύφωμα φυσικά της, για πολλοστή φορά, «fast track» διαδικασίας διαβούλευσης, η παροχή δυνατότητας μόλις τεσσάρων (4) ημερών (24-28/2/23) για σχολιασμό από πολίτες, περιβαλλοντικές οργανώσεις κ.λ.π. του, 143 άρθρων, τμήματος του νομοσχεδίου που αφορά το 3ο μέρος αυτού («Ειδικότερες διατάξεις για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την προστασία του περιβάλλοντος») χωρίς μάλιστα, για ακόμη μια φορά να «ιδρώνει το αυτί κανενός» από τις εκατοντάδες φωνές στη διαβούλευση (>500 σχόλια) που υπογράμμισαν ότι η 4ημερη προθεσμία, περιλαμβανομένης μάλιστα της περιόδου εορτών Αποκριάς, δεν είναι απλά προσχηματική μα και παράνομη συνάμα όταν ως ελάχιστος χρόνος διαβούλευσης προβλέπεται, κατά κανόνα, διάστημα τουλάχιστον 15 ημερών.

Κι αυτό φυσικά είναι μόνο η αρχή καθώς επί της ουσίας των ρυθμίσεων με το νομοσχέδιο μεταφέρονται στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ), η οποία μετονομάζεται σε Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων Ενέργειας και Υδάτων και αρμοδιότητες σχετικά με την εποπτεία των φορέων παροχής και διαχείρισης των υπηρεσιών ύδατος, ενώ τροποποιείται και ο Ν. 3199/2003, με τον οποίο εντάχθηκε στην Εθνική Νομοθεσία η οδηγία 2000/60 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων. Η κυβέρνηση, η οποία κατάργησε την Ειδική Γραμματεία Υδάτων του ΥΠΕΝ, παραδέχεται με τον τρόπο αυτό ότι είναι ανεπαρκής στο να ελέγξει την ποιότητα και γενικά τις υπηρεσίες του νερού κτλ.. Όμως για μας το νερό είναι δημόσιο/κοινωνικό (κοινό) αγαθό, απαραίτητο για τη ζωή και όχι εμπόρευμα, και οι υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης απαιτείται να παρέχονται από φορείς (υπηρεσίες – εταιρείες) κοινής ωφέλειας κατά τρόπο μονοπωλιακό. Η σημερινή κυβερνητική αυτή επιλογή, θα μεταφέρει στους πολίτες και τις επιχειρήσεις υψηλό κόστος για να έχουν υπερκέρδη λίγιοι, θα περιορίσει την πρόσβαση όλων για ένα ακόμη βασικό αγαθό όπως το νερό, θα αφαιρέσει περιουσία και αποφάσεις από τους δήμους και θα απομακρύνει την Ελλάδα από τον στόχο της κοινωνίας της ανακύκλωσης, εφόσον μοναδικό κριτήριο στη διαχείριση νερού και απορριμμάτων θα είναι το κέρδος του ιδιώτη.

Όμως οι προβληματικές ρυθμίσεις δεν σταματούν εδώ. Εκπτώσεις, επιμέρους παρεκκλίσεις και αποσπασματικές ρυθμίσεις στο πλαίσιο ίδρυσης και λειτουργίας των ΑΠΕ, που κατά επιλεκτικό και «περίεργο» επιμέρους τρόπο ενίοτε ακόμη και αντίθετες με προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας, σε συνδυασμό με την συνεχιζόμενη έλλειψη εθνικού σύγχρονου και αποτελεσματικού χωροταξικού σχεδιασμού περιπλέκουν περαιτέρω σημαντικά ζητήματα και εν τέλει υποβαθμίζουν την προστασία του Φυσικού Περιβάλλοντος και την Βιοποικιλότητα ενώ ταυτόχρονα θα καθυστερήσουν και την ορθολογική και αποτελεσματική ανάπτυξη σημαντικών ανάλογων έργων.

Τι σημαίνει όμως το νομοσχέδιο και για τις Προστατευόμενες Περιοχές; Σχολιάζοντας επιγραμματικά και μόνο διακρίνονται ανάμεσα σε πλήθος αμφιλεγόμενων ρυθμίσεων η κατάργηση του συστήματος χρήσεων γης, ο περιορισμός των συνθηκών προστασίας σε Ζώνες Απόλυτης Προστασίας της φύσης, οι εξαιρέσεις σημαντικών επιφανειών από προστατευτικές διατάξεις και φυσικά η επίδραση στο έργο των ΕΠΜ που θα προκαλέσει περαιτέρω καθυστέρηση στην έκδοση των απαιτούμενων Π.Δ. και Σχεδίων Διαχείρισης

Τέλος τα προηγούμενα έρχονται να συμπληρωθούν με μια απόπειρα περαιτέρω ποινικής απαξίωσης, σημαντικών κάποιες φορές δασικών παραβάσεων που μετατρέπονται κατά κόρον από πταίσματα σε διοικητικές παραβάσεις αφού και οι προβλεπόμενες ποινές σε κάποιες περιπτώσεις (π.χ. θήρα) είναι συχνά σχεδόν προσηματικές ενώ υπογραμμίζεται ότι όλα αυτά ζητείται να εφαρμοστούν από τις διαχρονικά και δραματικά υποστελεχωμένες αλλά πλέον και εξαιρετικά «αδύναμες» δασικές υπηρεσίες της επικράτειας. Το τοπίο συμπληρώνεται από μια ακόμα προσπάθεια παροχής «ασυλίας» επί εκχερσωμένων δασικών επιφανειών που στο παρελθόν, συχνά απολύτως παράνομα (ΧΑ, ΔΑ του δασικού χάρτη), «αξιοποιήθηκαν», απόπειρα που έχει άλλωστε πολλάκις καταπέσει, με άλλες βέβαια μορφές, ενώπιον του ΣΤΕ ενώ δεν λείπουν επόμενα τουλάχιστον «αμφιλεγόμενες» προβλέψεις για ενδεχόμενη συγκαλυμμένη οικιστική ανάπτυξη μέσα σε δάση και δασικές εκτάσεις (π.χ. ειδικές τουριστικές υποδομές κλπ.).

Παρ' όλα αυτά θεωρούμε ότι ακόμα και σήμερα η κυβέρνηση μπορεί να αλλάξει τακτική και συνομιλώντας με τους επιστημονικούς και με τους δημόσιους φορείς να διασφαλίσει την ορθολογική διαχείριση για τα νερά, τα δάση, τη βιοποικιλότητα, τις ΑΠΕ, την ενεργειακή δημοκρατία, τα απορρίμματα, την χωροταξία και πολεοδομία, τα λατομεία και μεταλλεία και την ενέργεια. Κλείνοντας λοιπόν θα πρέπει να υπογραμμιστεί για μια ακόμη φορά ότι το γεγονός πως το ΓΕΩΤΕΕ ως φορέας-επιστημονικός σύμβουλος της Πολιτείας κλήθηκε να συμμετέχει στην προγραμματισμένη συζήτηση στη Βουλή εν τω μέσω της συζήτησης (Δευτέρα 6/3/2023, 16:30) και κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή δεν είναι ευνοϊκός δείκτης για την προσπάθεια θετικού αποτελέσματος νομοθέτησης υπέρ της κοινωνίας, των πολιτών και του περιβάλλοντος.